

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 30Sa/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0825100523
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Linda Kovandová, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0825100523.1

Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/XX, XXX XX E., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska č. 71, 813 11 Bratislava, o žalobe na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 29Sa/1/2022, takto

rozhodol:

- I. Žalobu na obnovu konania o d m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 07.07.2025 bola Správne mu súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) doručená žaloba na obnovu konania spísaná žalobcom dňa 07.07.2025, ktorou sa žalobca domáhal obnovy konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 29Sa/1/2022. Navrhoval, aby správny súd povolil obnovu konania vo veci právoplatného uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 29Sa/1/2022 zo dňa 24.01.2023, ktorým bola zamietnutá správna žaloba zo dňa 02.03.2020, ktorou žalobca žiadal preskúmať zákonnosť rozhodnutia GR ZVJS č. GR ZVJS-d-12379/14-2020 zo dňa 15.01.2020.

2. V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže nebolo od 01.07.2002 zo zákona splnomocnené konať a rozhodovať o starobných dôchodkoch, na ktoré vznikol zákonný nárok podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988. Bránilo mu v tom ust. § 143a zákona č. 328/2002, podľa ktorého sa od 01.07.2002 na sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov nepoužijú § 130 až § 145 zákona č. 100/1988. Na základe tohto ustanovenia § 143a zákona č. 328/2002 malo Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže žiadosť žalobcu zo dňa 11.01.2020 odstúpiť Sociálnej poisťovni, ústredie Bratislava, ktorá od 01.07.2002 bola jediná oprávnená konať a rozhodovať o starobných dôchodkoch, na ktoré vznikol zákonný nárok podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988. Z uvedeného dôvodu je podľa žalobcu potrebné rozhodnutie Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže zo dňa 15.01.2020 považovať za protizákonné rozhodnutie. Ďalej podľa žalobcu na základe takéhoto konania a rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže mal Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 29Sa/1/2022 zo dňa 24.01.2023 rozhodnutie Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže zo dňa 15.01.2020 zrušiť a uložiť mu povinnosť odstúpiť žiadosť žalobcu zo dňa 11.01.2020 Sociálnej poisťovni, ústredie Bratislava. Keďže tak Krajský súd v Žiline a ani následne kasačný súd nepostupoval v súlade so zákonom, tak v súlade s § 143a) zákona č. 328/2002, mal správny súd na základe už prvýkrát podanej žaloby na obnovu konania povoliť obnovu konania v danej veci. Žalobca ďalej uviedol, že tak ako Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Krajský súd v Žiline, senáty kasačného súdu ako aj správny súd vedeli aj o týchto ďalších skutočnostiach:

- Sociálna poisťovňa rešpektujúc § 143a zákona č. 328/2002 žalobcovi právoplatným rozhodnutím zo dňa 16.01.2003 priznala podľa § 21 zákona č. 100/1988 starobný dôchodok, na ktorý mu vznikol zákonný nárok podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988

- Sociálna poisťovňa v rozpore s § 173i ods. 1 zákona č. 100/1988 mu rozhodnutím zo dňa 05.08.2003 odňala starobný dôchodok od 22.09.2003.

Podľa názoru žalobcu v zmysle tohto ustanovenia § 173i ods. 1 zákona č. 100/1988 o už vzniknutom nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 znova mala rozhodnúť Sociálna poisťovňa, nie Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže. Následne žalobca uviedol, že takéto protiprávne konanie zo strany Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, Krajského súdu v Žiline, správneho súdu ako aj senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky ho podľa jeho názoru oprávňujú podať opakovanú žalobu na obnovu konania v danej veci. Na základe týchto zákonom podložených dôkazov a skutočností navrhol žalobca správneho súdu rozsudkom povoliť obnovu konania vo veci právoplatného uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 29Sa/1/2022 zo dňa 24.01.2023. V závere žaloby na obnovu konania žalobca uviedol, že v prípade, ak súd akceptuje jeho návrh, tak netrvá na verejnom pojednávaní danej veci. Ak správny súd neakceptuje jeho návrh, tak bude povďačný, ak správny súd bude rešpektovať jeho procesné právo na verejné konanie za jeho účasti. Zároveň uviedol, že na osobu, ktorá sa podpísala pod rozhodnutie Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže zo dňa 15.01.2020, na sudcu Krajského súdu v Žiline, ktorý rozhodol v danej veci uznesením zo dňa 24.01.2023, na sudcov senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorí uznesením zamietli jeho kasačnú sťažnosť v danej veci, na sudcu správneho súdu, ktorý odmietol jeho žalobu na obnovu konania v danej veci, ako aj na sudcov senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorí zamietli jeho kasačnú sťažnosť podanú v danej veci, podáva trestné oznámenie pre vedomé a úmyselné: zneužitie právomoci verejného činiteľa, ohýbanie práva, marenie spravodlivosti, vedomé porušenie článku 144 ods. 1, ako aj článku 2 ods. 2 Ústavy SR a poškodzovanie cudzích práv.

3. Predtým, ako by správny súd meritorne prejednal žalobu žalobcu na obnovu konania, primárne skúmal, či sú splnené procesné podmienky na jej prejednanie.

4. Podľa § 472 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu, ak

- a) bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní,
- b) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadostučením,
- c) rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné.

5. Podľa § 476 SSP v žalobe na obnovu konania sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje,
- b) rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda,
- c) dôvod obnovy,
- d) skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas,
- e) dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať,
- f) žalobný návrh.

6. Podľa § 477 ods. 1, ods. 2 SSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

7. Podľa § 480 ods. 2 SSP žalobu na obnovu konania prejedná správny súd, ktorý o veci rozhodoval. Ak bolo pôvodné konanie skončené rozhodnutím kasačného súdu podľa § 462 ods. 2, prejedná žalobu na obnovu konania správny súd, ktorého rozhodnutie bolo kasačným súdom zmenené.

8. Podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc

správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu Trenčína a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici,

9. Podľa § 481 ods. 2 SSP dôvodmi žaloby na obnovu konania je správny súd viazaný okrem prípadov, keď nie je viazaný žalobnými bodmi.

10. Podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP správny súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietne, ak je zjavne nedôvodná.

11. Podľa § 483 ods. 2 SSP, ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania nie je potrebné doručovať ostatným účastníkom konania na vyjadrenie.

12. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 SSP predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, ak

a) o to požiada aspoň jeden z účastníkov konania,

b) vykonáva dokazovanie,

c) to vyžaduje verejný záujem,

d) je to na prejednanie veci potrebné alebo

e) tak ustanovuje tento zákon.

V ostatných prípadoch rozhoduje správny súd bez pojednávania.

13. Podľa § 147 ods. 1 SSP správny súd rozhoduje uznesením, ak

a) nerozhoduje vo veci samej,

b) tak ustanovuje tento zákon.

14. Z rozhodovacej činnosti je správneho súdu známe, že Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 29Sa/1/2022 zo dňa 24.01.2023 zamietol žalobu žalobcu proti žalovanému Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia, číslo: GR ZVJS-d-12379/14-2020 zo dňa 15.01.2020 a vrátenia veci na nové konanie dôvodiac, že napadnutým rozhodnutím bolo porušené jeho právo na vyplácanie starobného dôchodku.

15. Správny súd k inštitútu obnovy konania vo všeobecnosti uvádza, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého využívanie by malo byť výnimočné, pričom sa v žiadnom prípade nemôže jednáť o nástroj na zmenu výkladu práva v prospech účastníka, ktorý takúto žalobu podal. Obnova konania v zmysle procesnej právnej úpravy sa člení do dvoch fáz. Prvou z nich je konanie o žalobe na obnovu konania, ktorej výsledkom je buď povolenie obnovy konania, alebo zamietnutie žaloby na obnovu konania. Až po kladnom rozhodnutí správneho súdu o povolení obnovy konania nasleduje druhá fáza, keď rozhodnutie o povolení obnovy konania nadobudne právoplatnosť, kedy následne správny súd bez ďalších návrhov vo veci znova koná a žalobu v povolenej obnove konania opätovne prejedná, pričom prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo ako pri pôvodnom konaní, tak aj pri prejednávaní obnovy (§ 485 SSP). Zo skutočnosti, že sa zasahuje do právnych vzťahov, ktoré už boli upravené právoplatným rozhodnutím súdu, vyplýva aj povinnosť a zodpovednosť správneho súdu obozretné, dôsledne a s prihliadnutím na všetky okolnosti skúmať danosť dôvodu na povolenie obnovy už raz právoplatne skončeného konania a to mimo kasačného konania, v ktorom koná a rozhoduje kasačný súd. Tento mimoriadny procesný inštitút môžu uplatniť oprávnené subjekty (§ 474 SSP) len za splnenia zákonom taxatívne vymedzených podmienok uvedených v § 472 SSP, pričom sa jedná o objektívne podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania. Správny súdny poriadok upravuje tri situácie, kedy možno napadnúť rozhodnutie správneho súdu žalobou na obnovu konania. Takáto žaloba je prípustná len vtedy, ak napádané rozhodnutie v neprospech účastníka je dôsledkom trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní, ak Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadosťučinením, alebo rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné.

16. Žalobca v ním podanej žalobe na obnovu konania uvádzal len vlastné právne posúdenie veci pôvodne vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 29Sa/1/2022. Obsahom žaloby je skôr subjektívny postoj žalobcu k tomuto predošlému konaniu.

17. S poukazom na obsah a odôvodnenie žaloby na obnovu konania, správny súd konštatuje, že žiaden z dôvodov obnovy konania uvedený v § 472 SSP žalobca v žalobe netvrdil.

18. Keďže však v prejednávanom prípade ide o žalobu na obnovu konania v sociálnych veciach, v konaní o ktorej správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi, nie je viazaný ani dôvodmi žaloby v zmysle § 481 ods. 2 SSP. Správny súd preto pristúpil k preskúmaniu, či nie sú eventuálne dané ďalšie dôvody na obnovu konania, ktoré žalobca v žalobe neuviedol a správny súd sa zaoberal posúdením dôvodnosti podanej žaloby a teda prípustnosti obnovy konania, aj keď žalobca výslovne žiadny zákonom predpokladaný dôvod v zmysle dikcie ust. § 472 SSP netvrdil.

19. Ako už bolo uvedené aj vyššie, Správny súdny poriadok predpokladá len tri situácie, kedy je možné napadnúť rozhodnutie správneho súdu žalobou na obnovu konania. Podľa ust. § 472 písm. a) SSP sa jedná o rozhodnutie v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní. Podľa písm. b) tohto ustanovenia je žaloba na obnovu konania prípustná, ak Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadosťučinením. Napokon podľa písm. c) tohto ustanovenia je žaloba na obnovu konania prípustná, ak rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania závažné.

20. Správny súd ani z obsahu podanej žaloby, ani postupom podľa § 481 ods. 2 SSP, nezistil naplnenie ani jedného z dôvodov obnovy konania podľa ust. § 472 SSP.

21. Obsahovo vo vzťahu k podanej žalobe možno konštatovať, že žalobca netvrdil a ani nepredložil žiadne právoplatné rozhodnutie o trestnom čine sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní. Existenciu takého rozhodnutia správny súd ani postupom podľa § 481 ods. 2 SSP nezistil. Hoci žalobca uvádza v žalobe, že na osobu, ktorá podpísala rozhodnutie GR ZVJS a na sudcov rozhodujúcich v jeho veci, o jeho predchádzajúcej žalobe na obnovu konania resp. o jeho kasačnej sťažnosti podáva trestné oznámenie, jeho obvinenia voči predmetným sudcom sú len subjektívnymi tvrdeniami a prejavom nesúhlasu žalobcu s vydanými rozhodnutiami súdov. Keďže žalobca nepodložil svoje tvrdenia právoplatným rozhodnutím o trestnom čine sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní a správny súd existenciu takéhoto rozhodnutia nezistil, nie je splnená podmienka podľa § 472 písm. a) SSP.

22. V tomto smere správny súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Ndob 39/2010 zo dňa 04.08.2010, podľa ktorého dokonca podanie trestného oznámenia ani automaticky nespôsobuje dôvod na vylúčenie sudcu z konania a rozhodovania vo veci. V uvedenom rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že „podanie trestného oznámenia na konajúceho sudcu (resp. sudcov) účastníkom konania alebo jeho zástupcom vo všeobecnosti automaticky nezakladá dôvod, pre ktorý by sudca mal byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci (...), pretože potom by sa mohlo stať, že účastník by účelovo podával trestné oznámenie na konajúceho sudcu (resp. sudcov) za účelom dosiahnutia jeho vylúčenia z prejednávania a rozhodovania veci s kalkuláciou, že týmto postupom dosiahne to, že jeho vec prejedná a rozhodne iný sudca (resp. sudcovia), ktorý podľa jeho subjektívneho názoru sa javí ako „vhodnejší“.“

23. Pre povolenie obnovy konania podľa ust. § 472 písm. b) SSP je potrebná existencia rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva, v ktorom sa konštatuje, či už vo výroku alebo v odôvodnení tohto rozsudku, že rozhodnutím správneho súdu alebo procesným postupom bezprostredne predchádzajúcim a súvisiacim s rozhodnutím správneho súdu boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania, pričom dôsledky tohto porušenia neboli odstránené ani priznaným primeraným zadosťučinením. Správny súd k tomuto uvádza, že žalobca ani netvrdil, ani nepredložil žiadne rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, v ktorom by bolo konštatované, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, v konaní, ktoré žalobca žiada žalobou obnoviť,

by boli porušené základné ľudské práva alebo slobody žalobcu a správny súd existenciu takéhoto rozhodnutia ani nezistil, preto nie je splnená ani podmienka pre obnovu konania podľa § 472 písm. b) SSP. Subjektívny názor účastníka konania, že rozhodnutím správneho súdu resp. v konaní pred správnym súdom došlo k porušeniu jeho základných ľudských práv alebo slobôd, na povolenie obnovy konania nie je dostačujúci. Žalobca žiadny rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva nepredložil, ani jeho existenciu netvrdil, naopak argumentoval len svojimi právnymi názormi, čo mal možnosť urobiť už v pôvodnom konaní.

24. K tretiemu dôvodu na povolenie obnovy konania správny súd uvádza, že žalobca netvrdil ani nedoložil žiadne rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, s ktorým by bolo rozhodnutie správneho súdu, v súvislosti s ktorým sa žalobca domáha obnovy konania, v rozpore. Ani pri posudzovaní obsahu žaloby nad rámec žalobných bodov správny súd existenciu takého rozhodnutia nezistil. Nebola tak splnená ani podmienka na obnovu konania podľa § 472 písm. c) SSP.

25. Keďže žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by bol relevantný pre prijatie záveru o dôvodnosti žaloby na obnovu konania podľa § 472 SSP, či už podľa písm. a) (právoplatný odsudzujúci rozsudok), písm. b) (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorého účastníkom by bol samotný žalobca a týkalo by sa rozhodnutia v konaní, ktorého obnovu žalobca žiada povoliť) alebo písm. c) (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie) a tieto skutočnosti ako dôvod prípustnosti obnovy konania ani v žalobe o obnovu konania neuvádzal, ale uvádzal len tvrdenia, ktoré sú pre prípustnosť povolenia obnovy konania právne irelevantné a správny súd ani postupom podľa § 481 ods. 2 SSP sám nezistil žiaden relevantný dôvod na obnovu konania, správny súd žalobu ako zjavne nedôvodnú podľa ustanovenia § 483 ods. 1 písm. e) SSP odmietol (výrok I.).

26. Správny súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietol, preto nebolo potrebné, aby ju doručoval ostatným účastníkom konania na vyjadrenie (§ 483 ods. 2 SSP). Žalobu na obnovu konania správny súd odmietol formou uznesenia (§ 147 ods. 1 v spojení s § 483 ods. 1 SSP) bez nariadenia pojednávania, a teda bez verejného prejednanie veci. Takýto postup je v súlade s procesnými ustanoveniami Správneho súdneho poriadku, ktorý vyžaduje nariadenie pojednávania len na niektoré prípady meritórneho prejednanie veci samej, inak správny súd rozhoduje bez pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP). Keďže v prejednávannej veci nešlo o prejednanie veci samej, ale o procesné rozhodnutie, správny súd postupoval tak, že zjavne nedôvodnú žalobu na obnovu konania odmietol bez nariadenia pojednávania. Okrajovo správny súd dodáva, že žiadosť účastníka konania o ne/nariadenie pojednávania nemôže byť zo strany tohto účastníka podmienená resp. formulovaná podľa výsledku konania. Požiadať o nariadenie pojednávania resp. účasť na ňom je právom, nie povinnosťou, účastníka konania, nemôže však byť podmienená prípadným úspechom či neúspechom v konaní. Ako však už bolo uvedené aj vyššie, pojednávanie správny súd nariaďuje len na niektoré prípady prejednanie veci samej, čo nie je tento prípad. V danej veci správny súd rozhodoval procesným rozhodnutím a nerozhodoval vo veci samej, preto pojednávanie sa podľa § 107 ods. 2 SSP nenariaďuje.

27. Podľa § 170 písm. a) SSP žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

28. Podľa § 171 ods. 1 a 2 SSP, ak účastník konania procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania. Ak účastník konania procesne zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, správny súd prizná náhradu týchto trov ostatným účastníkom konania.

29. Podľa § 480 ods. 1 SSP na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona.

30. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP v spojení s § 480 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok II.), pretože žaloba bola odmietnutá. Správny súd nezistil podmienky pre rozhodnutie o trovách konania podľa § 171 SSP.

Poučenie:

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 SSP a contr.). O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na správnom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, t.j. na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno urobiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe (§ 56 ods. 1 SSP). Pri listinnej podobe ju treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami (§ 56 ods. 3 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 (t. j. ktorému správnomu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 1, ods. 2 SSP).